

desamma gå till biskoparnas lönerregleringsfond. Kan den fonden med de inkomster, som från hemmanen m. m. till den inflyta, ej förmå att bära det utgiftsbelopp, som för biskoparnes avlöning erfordras, så måste givetvis medel härför på annan väg beredas. Prebendena synas nämligen bära indragas, dock måhända med undantag för Visby pastorat.

I anledning av det anförda hemställes vördsamt,

att Riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes snarast möjligt låta verkställa utredning rörande ändrade grunder för biskoparnes avlöning och att därvid särskilt måtte beaktas de synpunkter, som härövan anförts, samt efter verkställd utredning för Riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen må föranleda.

Stockholm den 25 januari 1913.

E. A. Nilson.

Carl Persson.

D. Persson
i Tällberg.

Nr 117.

Av herr **Olausson m. fl.**, om höjning av det i statsverkspropositionen föreslagna anslaget för bidrag till extra provinsialläkares avlöning.

I statsverkspropositionen till innevarande års Riksdag under 6:te huvudtiteln, punkt 25, föreslår Kungl. Maj:t, att såsom bidrag till extra provinsialläkares avlöning på ordinarie stat från 1914 måtte uppföras ett förslagsanslag av 30,000 kronor.

Sedan genom omreglering av förste provinsialläkar- och provinsialläkarväsendet, som beslutades av 1911 års Riksdag, en del av det anslag å 65,000 kronor, som från och med år 1907 under form av förslagsanslag utgått såsom bidrag från statens sida till extra provinsialläkares avlöning,

syntes hava blivit obehöfligt, dels genom inrättandet av ett större antal ordinarie provinsialläkardistrikt dels ock av andra skäl, för vilka det icke är nödvändigt att här redogöra, nedsattes detta anslag, som samtidigt övergick till att bliva ett till siffran bestämt anslag, till 30,000 kronor, vilket dock icke i betraktande av vad Kungl. Maj:t samtidigt föreskrev i förevarande avseende ansågs tillräckligt. Ehuru även efter denna tid ett antal extra provinsialläkardistrikt övergått till ordinarie sådana samt vid sådant förhållande ifrågavarande anslag kunde tyckas mycket väl räcka till, skulle likväl enligt den beräkning, som på herr civilministerns begäran blivit i medicinalstyrelsen verkställd, för år 1914 såsom statsbidrag till avlöning av extra provinsialläkare erfordras ett belopp, som betydligt närmar sig 40,000 kronor. För detta ändamål finnes dock enligt vad upplyst blivit med inberäkning av bibehållna provinsialläkarlöner tillgängligt ett belopp av 42,000 kronor.

Vid en närmare granskning av medicinalstyrelsens beräkningar vill det emellertid synas, som om dessa skulle lida av en viss osäkerhet i fråga om det verkliga behovet i detta hänseende; och vi kunna icke för vår del vara övertygade därom, att med det av Kungl. Maj:t nu begärda anslaget av 30,000 kronor behovet blivit nöjaktigt tillgodosett. Enligt numera gällande bestämmelser är det landstingen, som hava att besluta om inrättande av nya extra provinsialläkardistrikt och ingå till Kungl. Maj:t med begäran om statsbidrag. Ehuru provinsialläkarväsendet så nyligen som vid 1911 års riksdag blivit ordnat, hava redan nu i flera län beslut fattats om inrättande av nya extra provinsialläkardistrikt. Så har t. ex. i Göteborgs och Bohus län — ett län, som icke kan anses vara i allmänhet så tätt bebyggt som åtskilliga andra län — beslutits att inrätta fem sådana distrikt, ehuru begäran om statsbidrag visserligen ännu icke ingivits till Kungl. Maj:t. Med tanke härpå och då kraven på en ordnad, fullt nöjaktig hälsovård å landet gjort och göra sig alltmer gällande, varför anspråk på bidrag från statens sida helt säkert ofta komma att framställas, synes det oss, som om det av Kungl. Maj:t nu föreslagna anslagsbeloppet vore för litet. Detta så mycket mera, som man icke rättvisligen kan fordra, att kommunerna, betungade som de i allmänhet äro av stora utgifter av mångahanda slag, skola själva utan något som helst bidrag från statens sida kunna erbjuda ett arvode åt dessa läkare av sådan storlek, att de få den nyinrättade platsen besatt med kompetent person.

Då Kungl. Maj:t vidare nu föreslår detta anslags upptagande på ordinarie stat, varigenom det en följd av år framåt kommer att utgå med oförändrat belopp, vore det nödvändigt att redan från början bestämma detta anslag till en sådan storlek, att man kunde anse denna fråga för en

längre tid nöjaktigt ordnad. Visserligen finnes, enligt vad herr civilministern upplyser om, för närvarande för ändamålet tillgängligt ett belopp av 40,000 kronor, men då Kungl. Maj:t likväl begär, att detta anslag skall utgå redan från och med nästa år, kan man tyckas hava berättigad anledning att därav draga den slutsatsen, att Kungl. Maj:t, som föreslagit detta anslags sättande till 30,000 kronor, för sin del likväl icke finner det tillräckligt för att fylla det ändamål, vartill det är avsett.

Under återopande av vad vi sålunda här ovan anfört, och under betonande därav att allt vad som göres för åstadkommande av förbättringar i hälsovårdshänseende å vår landsbygd blott kommer att verka till godo för vårt land och folk, tillåta vi oss föreslå den ändring i Kungl. Maj:ts under förevarande punkt gjorda framställning,

att såsom bidrag till extra provinsialläkares avlöande på ordinarie stat från och med år 1914 måtte uppföras ett förslagsanslag av 50,000 kronor.

Stockholm den 22 januari 1913.

<i>Carl L. Olausson.</i>	<i>W. Bäckström.</i>	<i>G. Olson</i> i Torsby.
<i>C. Wallentin.</i>	<i>P. Alb. Bäckman.</i>	<i>Oscar Bogren.</i>
<i>Herm. Carlson.</i>	<i>K. L. Sandstedt.</i>	<i>Carl J. Ödman.</i>
<i>Herman Andersson.</i>	<i>Ernst Hage.</i>	<i>C. Edv. Anderson</i> i Knapasjö.
<i>Olof Jonsson.</i>	<i>K. M. Andersson</i> i Milsmåden.	<i>A. Danielsson.</i>
<i>Linus Lundström.</i>	<i>Jöns Pålsson.</i>	<i>Reinh. Eliasson.</i>
<i>A. Åkerman.</i>	<i>J. Engqvist.</i>	<i>G. Nils Torgén.</i>
<i>J. Rehn.</i>	<i>Enok Runefors.</i>	<i>Erik Röing.</i>
<i>Ant. Wikström.</i>	<i>P. J. Persson</i> i Tofta.	<i>A. J. Wedin.</i>
<i>Gustaf Larsson.</i>	<i>Ulrik Leander.</i>	<i>Anders Olsson.</i>
<i>Cornelius Olsson.</i>	<i>P. E. Hedström.</i>	<i>Aug. Ifvarsson.</i>
<i>Sven Olsson.</i>	<i>A. Henrikson</i> i Heberg.	<i>G. F. Lundgren.</i>
<i>Emil Molin</i> i Dombäcksmark.	<i>J. P. Igel.</i>	<i>Albert Mossberg.</i>
<i>Oskar Lundgren.</i>		
<i>N. A:son Berg.</i>		<i>Nils Helger.</i>